

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر آموزش مهارت های زندگی بر خلاقیت و شادکامی دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی اصغر ماشینچی

سید احمد هاشمی

محمد رزاقی

خلاصه مقاله:

با توجه به تغییرات و پیچیدگی های روزافزون جامعه و گسترش روابط اجتماعی، آماده سازی افراد، جهت رویارویی با موقعیت های دشوار، امری ضروری به نظر می رسد به همین دلیل روان شناسان جهت پیشگیری از بیماری های روانی و نابهنجاری های اجتماعی، آموزش مهارت های زندگی را در سراسر جهان آغاز نموده اند. آموزش مهارت های زندگی به مجموعه ای از توانایی هایی گفته می شود که زمینه سازگاری رفتار مثبت و مفید را فراهم می آورد و این توانایی، فرد را قادر می سازد که ضمن پذیرش مسئولیت های اجتماعی خود، بدون لطمه زدن به خود و دیگران بتواند به شکل موثری با خواست، انتظارات و مشکلات روزانه در روابط بین فردی روبرو گردد (کریم زاده؛ 1388). شادکامی از جمله متغیرهایی است که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است. شکی نیست که همگی ما به طور فطری، در جستجوی حالات مطلوب و خوشایند هستیم. صفاتی چون شادی و غم، شجاعت و ترس، اعتماد به نفس و خود کم بینی و ... ریشه در احساسات انسان ها دارند. احساسان نیز در جای خود، شخصیت افراد را شکل می دهند؛ چرا که این احساسات، متحرکی برای تعامل ما با محیط پیرامون هستند که اگر از تعامل مناسبی برخوردار باشند، سبب تصمیم گیری های درست و منطقی در مشکلات زندگی می شوند و موفقیت را در انجام شدن کارها به دنبال خواهد داشت. شادکامی، تاثیر مهمی در موفقیت افراد دارد. افراد شادکام، نگرش خوشبینانه ای نسبت به وقایع و رویدادهای اطراف خود دارند و به جای جبهه گیری منفی نسبت به اتفاقات پیرامون خود، سعی در استفاده بهینه از این رویدادها دارند. همچنین انسان های شاد و دارای شخصیت سالم، انسان های مسئولیت پذیر و شهروندانی خوب خواهند بود (صیقلی، 1384). آموزش مهارت های زندگی شامل مهارت خودآگاهی، همدلی، برقراری ارتباط موثر، مدیریت خشم، روابط بین فردی موثر، رفتار جرات مندان، حل مسیله، مقابله با استرس، تصمیم گیری و تفکر خلاق می باشد (WHO, 2000). از جمله متغیرهایی که در ارتباط با مهارت های زندگی مورد بحث قرار گرفته خلاقیت می باشد. امروزه در شرایط مختلف، خلاقیت در تمام حوزه های علمی، هنری، ورزشی، فنی، صنعتی، فرهنگی، جامعه شناسی و حتی حوزه های دینی مورد نیاز است و همانطور که ملاحظه می شود حتی ساده ترین لوازم موجود در مجموعه دستاوردهای فرهنگی بشر نیز محصول خلاقیت و خلاقیت افراد اندیشمند و مبتکری هستند که در طول سال ها با پردازش اندیشه و نظریه ها و بروز ابتکارها، به شکل فعلی خود در آورده اند (رضاییان، 1386). مهارت های زندگی موجب ارتقای توانایی های روانی اجتماعی می گردند. این توانایی فرد را جهت مقابله موثر برای پرداختن به کشمکش ها و موقعیت های زندگی یاری می بخشند تا در رابطه با سایر انسان ها، فرهنگ و محیط خود مثبت و سازگاران عمل کنند و سلامت روانی خود را تامین نمایند، بدین ترتیب یادگیری و تمرین مهارت های زندگی موجب تقویت یا تغییر در نگرش ها، ارزش ها و رفتار انسان می گردد و در نتیجه با پدید آمدن رفتارهای مثبت و سالم بسیاری از مشکلات حل یا قابل پیشگیری خواهند بود. (هافتیلد، 2002).

کلمات کلیدی:

آموزش، مهارت های زندگی، خلاقیت، شادکامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686822>

